

ואמר רבינו ז"ל בפירושו שבכל שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש כשר ואפיו צדיק גמור
בעזרת
השם יתברך

טוּעַמִיָּה

חיים זכו

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם

מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

תשפ"ב

בראשית

גליון רס"ט

טעמו ודאו כי טוב ה'
ואורך זיל גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

(השם המלא) (השם המלא) (השם המלא)

מורה נבוכים

לפי מדונתו יקרה

לכל אהר

כי כל שיחה שזל היא התעוררות נפלא ונדא קאר ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך

לפי מדונתו יקרה

לכל אהר

לפי מדונתו יקרה

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

בראשית ברא אלקים

לְהַכְנִיִס אֱמוּנָה בְּעוֹלָם

אחר שבא מלמברג שחי אחר כך שתי שנים היה מדבר בכל פעם הרבה מאמונה והבנו מדבריו שכל דבוריו שמדבר כל פונתו היה הכל בשביל להכניס אמונותינו האמתיות בלב כל אחד ואחד מישראל.

והיה רגיל להזכיר כמה פעמים גדל עצם נפלאות הטובה שעשה לנו משה רבנו עליו השלום שנתן לנו את התורה ופתח בה: בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ, וגלה לנו האמונה הקדושה בלי שום חכמות וחקירות וגנה הרבה את ספרי המחקרים והפילוסופים והתלוצץ מהם בכמה מיני ליצנות. וברר לעינינו שאינם יודעים כלום.

והאריך בשיחות כאלו הרבה מאד בכמה וכמה מיני לשונות של חכמה אמיתית נפלאה ונוראה אשר כל דבור ודבור היה מתוק מדבש ונפת צופים ונכנס בעמק הלב לכל אחד ואחד. וכבר כתבנו מהם הרבה כאשר נדפסו קצתם אבל עדין לא נכתב חלק אלה מהם. וגם אי אפשר לבאר תמונת הדבור הקדוש והנורא הנעים והמתוק בתכלית הנעימות שיצא מפיו הקדוש בקדושה ובטהרה באימה וביראה ברתת וזיע שהיה לו כל מין חן שבעולם כאשר יעידון ויגידון כל מי שזכה לדבר עמו אפלו במלי דעלמא.

וכפי המובן מדבריו בסוף בשתי השנים הנ"ל שחי אחר שבא מלמברג שכל דבוריו הן במלי דעלמא הן בדברי תורה הכל כאשר לכל כדי להכניס אמונה בעולם שהוא יסוד כל התורה והמצוות כמו שכתוב: כל מצוותיך אמונה:

שיחות הר"ן ריט

עַל יְדֵי הָאָדָם דִּיקָא

ה' יתברך המציא כל הבריאה מאין ליש בשביל ישראל עם קדוש בדי שעל ידי עבודתם ודבקותם בו יתברך יעלו כל הנבראים ויחזירו הכל לשרשו הראשון שיחזור ויכלל הכל באין סוף.

ועל כן כל שיח השדה וכל עשב השדה לא צמח ולא יצא לאויר העולם עד שבא אדם הראשון והתפלל על הגשמים, כמו שפרש רש"י שם, כי התפלה היא בחינת דבקות ובטול לאין סוף ועל ידי זה העלה כל הזרעים והחזירן לשרשו לאין סוף ועל ידי זה חזר והמשיך משם הברכה והשפע העליונה שהם מי הגשמים ועל ידי זה צמחו כל הצמחים וכל העשבים.

וכן עכשו אי אפשר שיגדלו שום צמחים כי אם על ידי האדם ועקר היא התפלה, כי אין הגשמים יורדין אלא על ידי תפלות ישראל, כמו שכתוב ויצו עליה במפגיע. כי התפלה היא בחינת דבקות ובטול לאין סוף, כי עקר שלמות התפלה לפעל על ידה להמשיך גשמים הוא רק כשמתפללין במסירות נפש בבחינת התפשטות הגשמיות כמו החסידים הראשונים שהיו מתפללין בהתפשטות הגשמיות ועל כן היו תמיד נענין בתפלתם וירדו גשמים על ידי תפלתם מיד, פמוכא במסכת תעניות הרבה מעשיות מזה. ועל ידי זה דיקא גדלים הצמחים, כי עקר גדולם על ידי בחינות בטול לאין סוף.

ליקוטי הלכות בלאי הכרם ב' א

אֵז הַיּוֹן בְּקִדְשָׁהּ

כָּל פְּרֻשֵׁת וַיְכַלּוּ מְדַבֵּר מִזֶּה שְׁבִיּוֹם הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם, וַיְכַל אֱלֹקִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ וְכוּ', דְּהֵינּוּ שְׁבִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי בְּשַׁבַּת כְּלַתָּהּ וְנִגְמְרָה הַמְּלֹאכָה עַל יְדֵי הַשְּׁבִיטָה וְהַנִּיחָא שְׁנַמְשָׁכָה אֵז עַל כָּל הַבְּרוּאִים בְּחִינַת בָּא שַׁבַּת בָּא מְנוּחָה, שְׁזָה כָּל שְׁלֵמוֹת וְגַמְר וְתַכְלִית שֶׁל כָּל מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה כַּמּוּבָא לְעִיל מִפְּרוּשׁ רַש"י שֶׁפִּרְשׁ עַל זֶה, מֵה הָיָה הָעוֹלָם חָסֵר מְנוּחָה וְכוּ'.

וְעַל כֵּן מְקִדְשִׁין עַל הַיּוֹן דִּיקָא, כִּי הַיּוֹן הוּא בְּבַחֲנֵינָה תְּגַבּוּרַת הַדְּמִים, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָּה עַל פְּסוּק אֵל תֵּרָא יוֹן כִּי יִתְאַדָּם, שְׁאַחֲרִיתוֹ דָּם, וְעַל כֵּן צְרִיכִין לְזַהַר מְאֹד מִשְׁתִּית הַיּוֹן בְּפֶרֶט בִּימֵי הַחַל, כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָּה וְכַמְבָּאָר בְּפֶסוּק זֶה, אֵל תֵּרָא וְכוּ', אֲבָל אֵף עַל פִּי כֹן בְּקִדְשָׁהּ יֵשׁ עֵתִים שְׁמִצּוּהָ לְשִׁתּוֹת יוֹן, שְׁזָהוּ בְּחִינַת קְדוּשָׁה עַל הַכּוֹס יוֹן דִּיקָא. כִּי אֵז בְּכַנִּיסַת שַׁבַּת נִכְנַע הַדָּם שֶׁבְּחָלָל הַשְּׁמַאֲלִי וְכוּ' כַּנ"ל, וְאֵז הַיּוֹן בְּקִדְשָׁהּ בְּבַחֲנֵינָה זָכָה מְשֻׁמְחוֹ בְּחִינַת וַיּוֹן יִשְׁמַח לְבַב אָנוּשׁ וְכוּ'.

וּבַחֲלָה קָשָׁה לְהַכְנִיעוֹ עַל יְדֵי הַיּוֹן, כִּי רַב הָעוֹלָם אֵינָם זוֹכִין לַיּוֹן הַמְּשֻׁמַּח וְאֵז לֹא זָכָה מְשֻׁמְמוֹ כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָּה, אֲבָל בְּכַנִּיסַת שַׁבַּת צְרִיכִין לְהַמְשִׁיךְ שְׁמִיחַת קְדֻשַׁת שַׁבַּת עַל יְדֵי הַכּוֹס יוֹן דִּיקָא שֶׁמְקִדְשִׁין עָלָיו, כִּי אֵז הַיּוֹן בְּבַחֲנֵינָה יוֹן הַמְּשֻׁמַּח. שֶׁעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא מְמַשְׁיךְ קְדֻשָׁה עַל הַדְּמִים שֶׁהֵם הַנִּפְשׁוֹת וְהַנְּצוּצוֹת שְׁעוֹלִין אֵז וְאֵז מְתַלְהֵב עַל יְדֵי הַדְּמִים שֶׁבַּל לֵה' יִתְבָּרַךְ כְּרָאוּי בְּרִשְׁפֵי שְׁלֵהֶבֶת יָהּ וְנִמְשֶׁךְ קְדֻשַׁת שַׁבַּת עַל כָּל הַנְּצוּצוֹת כַּנ"ל שְׁזָהוּ כָּל תַּכְלִיתָם כַּנ"ל. שְׁזָהוּ בְּחִינַת אֵין אֲוִמְרִים שִׁיר אֶלָּא עַל הַיּוֹן כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָּה. כִּי עֵקֶר עֲלִיתָם עַל יְדֵי שִׁיר וְשַׁבַּח לֵה' יִתְבָּרַךְ בְּחִינַת עֲשֶׂרָה מִיַּי נְגִינָה בְּחִינַת מְזֻמּוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת, שְׁזָהוּ בְּחִינַת תַּכְלִית שֶׁעָשׂוּ עוֹלָם הָבָא שֶׁהוּא יוֹם שֶׁכָּלוּ שַׁבַּת, שְׁאֵז יִזְכוּ לַיּוֹן הַמְּשֻׁמַּר וְכִדִּין יִתְעַר שִׁיר בְּעֵלְמָא כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בַּזֶּהר הַקְּדוּשׁ:

ליקוטי הלכות שבת ז' סח

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

בראשית ברא אלקים

לְזָכוֹת לְשִׁלְמוֹת אֲמוֹנָה

גם על זה צריכין תפלה לזכות לשלמות אמונה כמו הנשנים ועמי הארץ הכשרים מאמינים כי השי"ת עומד עלינו תמיד ורואה במעשנו וע"י זה זוכין ליראה ובושה מפניו והגם שהוא אינו גוף ואינו רואים אותו כי לא יראנו וכו' אבל במחשבות הלב יודעין ומרגישין מציאותו האמתית וכו'.

אשרינו מה טוב חלקינו ומה יפה ירושתינו שרק ישראל יש להם זה הירושא מהאבות הקדושים אשר זכו להיות מרפכה להשכינה ולא בדרכים מחקירה וכיוצא וכו' וכמוכא באמת וצדק אות השגת אלקות (אות כ"ו) עין שם היטב. וזוכין לברור הפדמה על ידי רבי האמתי עד שנזכה לאמונת חדוש העולם מה שנדמה שבנקל זוכין לזה כל אדם מישראל, ואפילו וכו' וכו' מאמינים בחדוש העולם, והרבי וצ"ל מזהיר בזה מאד בהתורה תקעו תוכחה אות ח', וגם שאיתי לאנשי שלומנו על זה הלא כל אדם מאמין בזה.

אבל ברידער הארציקער להאמין בשלמות חדוש העולם מה שהכל נברא יש מאין הן גשמיות הן רוחניות. בראשית ברא אלקים את השמים - רוחניות, ואת הארץ - גשמיות, הן הגוף והן השכל נבראים ואין שום קשיא כלל, כי כל השכל נברא, וכמבאר בהתורה כ"א עתיקא טמיר וסתים, וזה עקר פח הבחירה עין שם, ועל זה צריכין חזוק גדול להכניס האמונה הקדושה אשר זה חיינו וארץ ימינו בלב בקביעות גדול יתד שלא תמוט ובכל יום ויום ורגע ורגע ה' יתברך מנהיג הכל לטובת הבריאה והבחירה מה שזה העקר לעבדו יתברך מתוך ההסתור, ועל זה צריכין לקרב לרבי האמתי שתוכחתו לטובה.

מכתב הרב ר"מ מסאקאלאב - שארית ישראל צג

טוֹעֲמִיָּה

ארורה האדמה - שמיטה

פרשת השבוע וענינא דיומא

נְמִשָּׁךְ קְדֻשַׁת שַׁבַּת עַל הָאָרֶץ

עקר דין הפקר נלמד משמטה כמבאר בגמרא שלמדו מפסוק והשביעת תשמטנה ונטשתה וכו' וכמובא בשלחן ערוך שצריך להפקיר כשמטה וכו'. וכל ענין שמטה הוא בחינה הנ"ל כי שמטה בחינת שבת כמו שכתוב, שנת שבתון יהיה לארץ וכמו שפרש רש"י, כמו שבת בראשית וכו'.

הינו שבשנה השביעית נמשך קדשת שבת על הארץ ועל כן כל הפרות ותבואת הארץ הם הפקר לכל כי מתבטלין כל הפעולות משתנות וכל הדעות משנות ונכללין באחדות הפשוט ועל כן כל התבואה הפקר לכל. כי אסור שיהיה שום הקפדה ושנוי דעה על התבואה בשנה השביעית לומר שזאת התבואה שיהיה לבעל שדה זה וזאת התבואה שיהיה לבעל שדה אחר שזהו בחינת פעולות משתנות ושנוי דעות כי עכשו הכל שוין כי נכללת הארץ אז בבחינת שבת ששם נכללין כל הפעולות משתנות יחד באחדות הפשוט ששם הכל כלולין יחד ואסור שיהיה שום שנוי דעה והקפדה ביניהם.

ועל כן אז אסורים כל עבודת הארץ כמו שכתוב שדה לא תזרע וכו' שנת שבתון יהיה לארץ כי אז בחינת שבת שאז מתבטל בחינת עבד מט"ט ונכלל בבחינת בן בחינת ניהא. ומחמת שפקר העבדות נאחז ביותר בבחינת הארץ ששם כל העבודות הקשות שנמשכו על ידי חטא אדם הראשון שנגזרה ארוה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה וכו' על כן שם צריכין עקר התקון. על כן עקר אסור עבודה בשמטה הוא בעבודת הארץ לבטל משם בחינת עבודות על ידי בחינת שבת כנ"ל. וכן כל בטול הפעולות משתנות הוא בתבואת הארץ שאסור לכל אחד להחזיק בתבואתו כאלו היא שלו לבדו ולהקפיד חס ושלום על חברו שלא לאכל ממנה שזהו בחינת שנוי דעה בחינת פעולות משתנות.

ועכשו בשמטה אסור כל זה כי עכשו צריכין להמשיך קדשת שבת על הארץ כי אז מתבטלין כל הפעולות משתנות שהם בחינת כל השנוי דעות ונכללין כאחד בבחינת אחדות הפשוט ואז מתבטל כל העבודות וכן"ל:

ליקוטי הלכות פריקה וטעינה ד' ו

ענינא דיומא

טועמיה

ירח האיתנים

מָה אָמַר לָךְ

בְּנֵי חֲבִיבֵי יָדִיד נִפְשֵׁי וּלְבָבֵי, כָּל מָה שֶׁעָבַר בְּחֶדְשׁ הַזֶּה לְפִי
מֵעוֹט תְּפִיסַת דַּעְתָּנוּ, כִּי הָיָה רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְעִשְׂרֵת יָמֵי
תְּשׁוּבָה, וַיּוֹם כְּפוּרִים, וְאַרְבָּעָה יָמִים שְׁבִין יוֹם
כְּפוּרִים לְסַכּוֹת, וְסַכּוֹת, וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּא, וְשִׁמְיֵי
עֶצְרַת, וְשִׁמְחַת תּוֹרָה, וְהַיָּמִים שְׁאַחֲרֵיהֶם, כִּי
הוּא יָרַח הָאֵיתָנִים שְׁאַיְתָן וְחֹזֵק בְּמַצּוֹת הַרְבֵּה,
וְזֶהוּ בְּכֻלּוֹ יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשָׁה, אֲבָל מָה שֶׁנֶּעֱשֶׂה אֶצֶל כָּל
אֶחָד בְּפֶרֶט אֶצְלָנוּ בְּחֶדְשׁ הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא הַזֶּה, אִי אֶפְשָׁר
לְשַׁעַר וּלְבָאָר.

וְתִרְאֶה לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִם מוֹסֵר כְּתָב זֶה רַבִּי נַחֲמָן גְּרוֹ יְאִיר,
אֶפְשָׁר יִסְפֵּר לָךְ מְעַט, כְּפִי תְּפִיסַת דַּעְתָּנוּ, אֶת כָּל הַחֲסָדִים
וְהַנְּפִלְאוֹת שֶׁעָשָׂה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עִמָּנוּ בַּיָּמִים הָאֵלּוּ אִיךְ בְּכֻלּוֹ
פְּעַם נִדְמָה שֶׁעֲבָשׂוּ אִי אֶפְשָׁר לְשַׁמַּח וְלֹא לְדַבֵּר שׁוֹם דְּבוּר כְּלָל
וְכוּ', וְאַף עַל פִּי כֵן חֲסָדוֹ גָּבַר עָלֵינוּ וְאַמַּת ה' לְעוֹלָם, וְזָכִינוּ
לְדַבֵּר הַרְבֵּה נְפִלְאוֹת חֲדוּשֵׁי תּוֹרָה הַמְּחַיִּין נְפִשׁוֹת לְנִצְחָת. וְגַם
שִׁמְחָנוּ וְרַקְדָּנוּ הַרְבֵּה בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

עלים לתרופה ר"ח חשוון תקצ"ה

עמוד זה נדבט הר"ר יחיאל מתתיהו דוידוביץ הי"ו
לרגל שמחת הבר מצוה לבנו שיחי' למזל טוב

ענינא דיומא

טועמיה

לילות החורף

איי עוד חצות

גינואלד וואס וועט זיין, מ'דארף זיך א נעם טאן צו עבודת ה' בפרט די גילדענע נעכט וואס מ'קען אזוי פיהל שטייגען, איך האב גיהערט פון ר' לוי יצחק שליט"א, אז איינער פון אונזערע לייט בשעת ער פלעגט וועקין חצות האט ער געזאגט, אז די מינוט וואס מ'וועט ליגען מיט די פיס צו די טיר וועט מען זיך טראכטין, איי נאך א חצות, קלער אזוי, יעדן זאך פון עבודת ה' וועט מען טראכטין, איי נאך א ביסעל גמרא נאך א תורה לקוטי מוהר"ן, אין אזוי אויף א נקודה טובה וואס מ'האט גיקענט אריין חאפין אויף דער וועלט און ס'איז פארלארען, לאמיר זיך א נעם טאהן כל זמן מ'קען, און בפרט צו די טייערע עצה שרייען צום אויבערשטן ראטיווע מיר פון די מים הזידונים וואס זיי ווילען אונז אינגאנצען פאר פלייצען פון די וועלט, און יענע וועלט.

און דער עקר זיך שטארקען אין שמחה וואס מיר האבן זוכה געווען צו וויסן פון אזא הייליגן רבי'ן מיט אזעלכע הייליגע עצות ומי יודע וויא וואלטן מיר אויס גיקוקט אן דעם, און ערשט אז מיר ווייסן שוין יא פון דעם טייערן אוצר של יראת שמים, לאמיר דאס אויס ניצען מיט א נייעם התחדשות, און נישט מותר זיין אויף די טייערע צייט, חטף ופאכול חטף ופאכול.

אָהּ מה יִהְיֶה, צָרִיף לְקַחַת אֶת עֲצֻמְנוּ לְעִבּוּדַת ה' בְּפֶרֶט בְּלִילוֹת הַזֶּהָב שִׁיכּוּלִים לְהַתְעַלּוֹת בָּהֶם כָּף הַרְבֵּה, שְׂמֵעֵתִי מִר' לוי יצחק (בנדר) שְׂאָחֵד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ כְּשֶׁהָיָה מְעוֹרֵר לְחִצּוֹת, הָיָה רָגִיל לומר, שְׂבַעֲת שִׁהְיִו מִנְחִים עִם הַרְגָּלִים אֶל הַדָּלֶת, אִז יחֲשׁבו, אִי עוֹד חִצּוֹת... תחֲשׁב כָּךְ בְּכֹל עֲנִין בְּעִבּוּדַת ה', אִז יחֲשׁבו, אִי עוֹד קֶצֶת גְּמָרָא, עוֹד תּוֹרָה בְּלִיקוּטֵי מוהר"ן, וְכֵן עַל נְקוּדָה טוֹבָה שֶׁהָיוּ יְכוּלִים לְחַטּוֹף בְּעוֹלָם הַזֶּה וְזֶה כְּבָר אֲבוּד, הִבָּה נִקַּח אֶת עֲצֻמְנוּ כָּל זְמַן שְׂעֵדִין יְכוּלִים, וּבְפֶרֶט לְעִצָּה הִקְרָה לְצַעֵק לֵה' יתְבַרַךְ, הַצִּילֵנִי מֵהַמַּיִם הַזִּידוֹנִים, שֶׁהֵם רוֹצִים לְשֹׁטֵף אוֹתָנוּ לְגַמְרֵי מִהַעוֹלָם הַזֶּה וּמִהַעוֹלָם הַבָּא.

וְהַעֲקֹר לְהַתְחַזֵּק בְּשִׂמְחָה שְׂזַכֵּנוּ לִידַע מִרְבֵּי קְדוּשַׁת כְּוָה, וְעִצּוֹת פְּאֵלוֹ, וּמִי יוֹדֵעַ אִיךְ הָיִינוּ נִרְאִים בְּלִי זֶה, וְעַכְשָׁו שְׂאָנוּ כְּבָר כֵּן יוֹדְעִים מֵאוֹצֵר יְרֵאת שְׁמַיִם הִקְרָה, הִבָּה נִנְצַל אֶת זֶה בְּהַתְחַדְּשׁוֹת חֲדָשָׁה, וְלֹא לוֹתֵר עַל הַזְּמַן הִקְרָה, חֲטָף וְפֹאכּוּל..

שארית יעקב (מר' יעקב גדלי' תפילינסקי) יד

ענינא דיומא

טועמיה

לילות החורף

די גילדענע נעכט

פעם אחת ישב מוהרנ"ת ז"ל בברסלב עם אנשים בשמחת תורה, והיו שמחים מאוד עד הלילה. אחר כך הסתכל מוהרנ"ת בפניהם, וראה שנמצאים כמה אנשים שנפל עליהם קצת מרה שחורה, כי היו עניים גדולים ולא היה להם מלבושים לחרף להם ולבני ביתם, וגם עצים להחם הבית לא היה להם, וגם כמה מהם הפתים שלהם היו מקלקלים ולא היה להם בכדי לתקן, ועכשו מתחילין ימי הגשמים, על כן נפל עליהם פחד ויסורים ומרה שחורה.

ומוהרנ"ת ז"ל הרגיש בזה, ואמר בזה הלשון: **בשנעשה לאדם איזה מכה גדולה רחמנא לעלן, ובצעד עומד איזה זבוב או איזה מכה קטנה – אזי בודאי לא ירגיש את היסורים הקטנים, כי היסורים מהמכה הגדולה מסתירים את היסורים הקטנים, כך גם עכשו, עתה באים הלילות הגדולים של החרף שרבי פנחס מקאריץ היה קורא אותם 'די גילדענע נעכט' – (לילות הזהב), ומי שיזוכה לקום בכל לילה ולילה בחצות ולעסק אז בתורה ותפלה, ובפרט אם ביכלתו להיות נעור עד הבקר ולהתפלל – בודאי טוב מאד.** [ומוהרנ"ת בימי נערוותו היה נעור עד הבקר, ולעת זקנותו היה ישן קצת אחר חצות קדם התפלה, כי היה חלוש כחן].

אחר כך סיים מוהרנ"ת: **היות ובאים עכשו הלילות היקרים, ומי שיזכה יכול להיות על ידם ירא שמים גדול, ולהפך, יכולים להיות על ידי הלילות האלו להפך חס ושלום, על כן צריך תמיד לחשב על זה ולבקש על זה מה' יתברך שיזכה לזה.**

ולפרנסה והצטרכות הבית, לזה קורא זבוב קטן, ולא צריכים להרגיש את זה, ובפרט אם נתתקן ברוחניות – נתתקן גם כן בגשמיות, כמו שאיתא בזהר הקדוש שמוכן לו מזוננו למי שקם בחצות ועוסק בתורה ובתפלה, שנאמר טרף נתן ליראיו וגו', מי נקרא יראיו – זה שקם בחצות לילה: (כתב יד רבי משה גלידמאן)

שיש"ק החדש

עמוד זה נדבט הר"ר צמח דוד פרידמן הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן שיחי' למזל טוב

כמבאר בלשון לע"ז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טועמיה

לשון רבנו ז"ל

רבנו ז"ל אָמַר:

די ערשטע עבודה פין טאג
דארף אַ איד אויף שטיין
חצות אין ווינטער, אין פאר
טאגס אין זומער, אין מיטן
שלאף זיך אַפּרעכינען בייא
טאג.

תרגום

העבודה הראשונה של היום, צריך יהודי לקום בחצות
בחרף, ולפנות בקר בקיץ, ועם השנה יתחשב ביום.

עין בשיחות הר"ן (סימן שא) וזה לשונו: שמעתי בשמו שאמר:
שעקר עבודת איש הישראלי הוא בחרף לקום בחצות לילה, ובקיץ
בעת שהלילה קצרה מאד (שאז אין עומדין בחצות (בחוף לארץ)
כמבאר במקום אחר) אז יזהר לעמוד בבקר השכם פעלות השחר:
(ועין עוד בליקוטי מוהר"ן סוף סימן נד, סימן קמט, ובח"ב סימן סז)

אוצר נחמני

עמוד זה נתרם לרגל שמחת הבר מצוה של הבחור
כמר שמעון שלום נ"י בן הר"ר חיים צבי רוטנברג הי"ו

טוֹעֲמִיָה

ההולכים בתורת ה'

כ"ב - חותם בתוך חותם

לְהֵתְחִיל מִחֲדָשׁ

בְּכֹל שָׁנָה וְשָׁנָה צָרִיכִין לְהֵתְחִיל אֶת הַתּוֹרָה מִחֲדָשׁ, דִּתְיִנוּ שְׂבָכָל שָׁנָה צָרִיכִין לְרֹאוֹת לְהַשְׁיֵג נַעֲשָׂה וְנִשְׁמַע גְּבֵה יוֹתֵר, כִּי יֵשׁ שְׂבָעִים פָּנִים לַתּוֹרָה וְכוּ', וְאָנוּ עוֹסְקִין בָּזֶה כָּל הַשָּׁנָה בְּלֵה לְהַשְׁיֵג בְּכֹל יוֹם וְיוֹם וּבְכֹל שָׁבוּעַ וְשָׁבוּעַ וּבְכֹל חֹדֶשׁ וְחֹדֶשׁ חֵלֶק מִהַתּוֹרָה, בְּבַחֲיִנַת נַעֲשָׂה וְנִשְׁמַע, לְהַשְׁיֵג בְּכֹל פַּעַם בְּבַחֲיִנַת נִשְׁמַע מִהַתּוֹרָה, בְּבַחֲיִנַת הַנְּסָתָר עַד שֶׁבְּגִמְרַת הַשָּׁנָה יִשְׂרָאֵל בְּכֹל לַיְלָה הֵם מוֹשִׁיגִים נִשְׁמַע חֲדָשׁ, וְנַעֲשָׂה מִהַנְּשִׁמַּע נַעֲשָׂה, וְאִזְ צָרִיכִין לְהַשְׁיֵג נִשְׁמַע חֲדָשׁ גְּבֵה יוֹתֵר.

וְזֶהוּ בְּבַחֲיִנַת סִיּוּם הַתּוֹרָה וּמִתְחִילִין מִיָּד, כִּי סִיּוּם זֶהוּ בְּבַחֲיִנַת שְׂבָכָר הַשְׁיִגוּ הַתּוֹרָה בְּשָׁנָה זֹאת וְעָשׂוּ מִהַנְּשִׁמַּע נַעֲשָׂה, שָׁנָה בְּבַחֲיִנַת כְּלָלִיּוֹת הַתּוֹרָה מִבְּרֵאשִׁית עַד לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל, כִּי בְּרֵאשִׁית הוּא בְּבַחֲיִנַת מְאֹמֶר הַשְּׁלָם, בְּבַחֲיִנַת נִשְׁמַע, כִּי בְּהִתְחַלֵּת הַתּוֹרָה אִזְ הֵיא עֲדִין, בְּבַחֲיִנַת תּוֹרַת ה', בְּבַחֲיִנַת נִשְׁמַע. וְאַחַר כֵּן מִתְיַגְעִין בָּהּ וּמְמִיתִין עֲצָמָן עָלֶיהָ עַד שֶׁמִּשְׁיִגִּין אוֹתָהּ מִנְּשִׁמַּע לְנַעֲשָׂה וְאִזְ נַעֲשִׂית תּוֹרַתוֹ.

וְעַל כֵּן תַּכְּף וּמִיָּד שְׂמִימִין הַתּוֹרָה צָרִיכִין לְחֹזֵר וּלְהֵתְחִיל מִיָּד בְּרֵאשִׁית וְכוּ'. כִּי תַכְּף בְּשׂוֹכִין לַעֲשׂוֹת מִהַנְּשִׁמַּע נַעֲשָׂה שֶׁהוּא עֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל אִזְ יֵשׁ לָהֶם תַּכְּף נִשְׁמַע חֲדָשׁ, שֶׁהוּא בְּבַחֲיִנַת בְּרֵאשִׁית וְצָרִיכִין תַּכְּף לְחֹזֵר וּלְהֵשְׁתַּדֵּל וּלְהִתְיַגֵּעַ לַעֲשׂוֹת מִזֶּה הַנְּשִׁמַּע הַחֲדָשׁ בְּבַחֲיִנַת נַעֲשָׂה. וְעַל כֵּן מִתְחִילִין מִיָּד בְּרֵאשִׁית שֶׁהוּא בְּבַחֲיִנַת נִשְׁמַע הַחֲדָשׁ שְׂוֹכִין

עֲתָה שְׂאָנוּ צָרִיכִין לְהֵתְחִיל בְּשָׁנָה זֹאת לְהַשְׁיֵג הַנְּשִׁמַּע הַחֲדָשׁ

מִנְּשִׁמַּע לְנַעֲשָׂה, מִנְּסָתָר לְנִגְלָה, מִבְּרֵאשִׁית שֶׁהוּא סְתוּם וְנִגְלָם

עַד לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל שִׁיתְגַּלָּה לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל בְּבַחֲיִנַת

נִגְלָה בְּנ"ל:

לְיִקוּמֵי הַלְכוֹת ס"ת ב'

עמוד זה נדבכת הר"ר יעקב הלפרין הי"ו
לרגל שמחת הבר מצוה לבנו שיחי'

זמני שבת קודש – פרשת בראשית

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומין	ניו יארק
הדלקת הנרות	5:49	5:48	6:05	5:48	5:58	5:47	6:16	6:16
שקיעה ערב שב"ק	6:29	6:28	6:27	6:28	6:28	6:27	6:38	6:38
חצות הלילה	12:51	12:52	12:52	12:50	12:51	12:50	1:12	1:08
עלות השחר	5:22	5:23	5:23	5:20	5:22	5:21	5:27	5:33
עטיפת הטלית	5:44	5:45	5:45	5:43	5:45	5:43	5:56	5:58
נין החמה	6:34	6:35	6:35	6:33	6:34	6:33	7:00	6:54
סוף זמן קר"ש מג"א	8:44	8:45	8:45	8:43	8:45	8:43	8:53	8:57
חצות היום	12:28	12:29	12:30	12:28	12:29	12:28	12:48	12:45
שקיעה יום שב"ק	6:27	6:27	6:25	6:26	6:26	6:26	6:36	6:36
צאת השבת	6:59	7:00	7:01	6:59	7:00	6:59	7:23	7:17
צאה"ש 72 דק'	7:39	7:39	7:37	7:38	7:38	7:38	7:48	7:48

כללים: הדלה"ג בירושלים ובני"ש מירון והר יונה 40 דק, במודיעין 30 דק, בב"ב וחול"ל 22 דק. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומין ובחול"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. נין החמה במישור כנהוג. סוף קר"ש (מג"א כנהוג) מעלה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (זמין גם באומין)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת נח

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
יא:	יב.	יב:	יג.	יג:	יד.	יד:
קו	קז	קח	קט	קי	קיב	קיב
לג	לד	לה	לו	לז	לח	לט
תורה כ"ב - חותם בתוך חותם						
התורה הזמנית						